

med hensyn til godkendelses-, autorisations- og uddannelseskravene.

Godkendelse og autorisation m.v.

I en tid, hvor brugen af vagtfunktioner stiger i det offentlige, og hvor privatansatte og offentligt ansatte vagtfunktionærer samarbejder, bl.a. ved afløsning i ferier og lign., forekommer det efter forslagsstillernes opfattelse ulogisk, at ikke alle offentligt ansatte, der udøver vagtvirksomhed, er omfattet af de samme krav som privatansatte vagter.

I dag er vagtvirksomhed, som udføres i kommunalt eller statsligt regi, ikke omfattet af de autorisations- eller godkendelseskrav, som gælder for private vagtselskaber og deres ansatte. Efter forslagsstillernes opfattelse bør vagtvirksomhed, der udøves af en statslig eller kommunal myndighed, underlægges de samme krav til autorisation og godkendelse som private vagtvirksomheder.

Et særligt problem udgør røverier mod værditransporter, som ofte viser sig at være gennemført på grund af insiderviden. Det er forslagsstillernes opfattelse, at der med henblik på at undgå et sådant misbrug af insiderviden bør stilles strengere krav til autorisationen og godkendelsen af virksomheden og personalet, når der er tale om denne form for vagtvirksomhed, end når der er tale om sædvanlige former for vagtvirksomhed.

En autorisation kan erhverves for 5.000 kr. Mange af de etablerede vagtselskaber kommer aldrig for alvor i gang eller lukker hurtigt med offentlig og privat gæld. Det foreslås derfor, at det stilles krav om sikkerhedsstilling ved autorisation med henblik på at imødegå, at firmaer, som ikke er bæredygtige, dannes.

En vagt skal være i besiddelse af et legitimationskort under udførelsen af sit arbejde. Legitimationskortene, som udstedes af rigspolitechefen, er tilknyttet de enkelte vagtvirksomheder. Hvis en vagt skifter arbejde, skal han således have udstedt et nyt legitimationskort, hvilket naturligvis tager tid og indebærer, at den pågældende vagt ikke kan påbegynde sit nye arbejde, før han eller hun har modtaget det nye legitimationskort. Forslagsstillerne finder, at legitimationskortet i stedet skal være knyttet til den enkelte vagt, således at vagten kan medbringe kortet til en eventuel ny arbejdsplads.

Kontrol

Endvidere er det forslagsstillernes opfattelse, at den kontrol med vagtselskaber og ansatte, der udøves i dag, ikke er tilstrækkelig effektiv. Det bør således i højere grad sikres, at en godkendt vagt, der efter godkendelsen bliver dømt for et relevant strafbart forhold, straks efter sin dom får tilbagekaldt sin godkendelse.

Uddannelse

Det foreslås, at reglerne ændres således, at såvel privatansatte som offentligt ansatte vagter skal opfylde de samme uddannelseskrav, også når der er tale om ikke-erhvervsmæssig vagtvirksomhed, der udføres i statsligt eller kommunalt regi.

Uddannelsen af vagtfunktionærer skal sikre, at vagtfunktionæren ved nøjagtigt, hvilke beføjelser vedkommende har, og særligt, hvilke beføjelser vagtfunktionæren ikke har. Vagtfunktionæren er ikke en myndighedsperson og har ikke samme eller lignende beføjelser som politiet. Af hensyn til borgernes retssikkerhed er det væsentligt, at vagtpersonalet kender begrænsningerne i sin varetagelse af opgaver.

Borgernes retssikkerhed var baggrunden for at indføre uddannelseskrav, og det er for forslagsstillerne svært at finde en logisk argumentation for, at samme behov ikke skulle eksistere inden for det offentlige. Det er betænkeligt, at der stilles krav om uddannelse for selvstændig, privat vagtvirksomhed, mens tilsvarende krav ikke fuldt ud rettes mod statslige og kommunale myndigheders vagtvirksomhed.

Herudover finder forslagsstillerne, at uddannelsen i højere grad bør tilpasses den opgave, som vagtfunktionæren skal varetage. Forskellige stillinger som eksempelvis nattevagter, chauffører på pengetransporter og ansatte på en kontrolcentral stiller meget forskellige krav til den ansatte vagtfunktionær, og disse forskellige behov bør imødekommes med en dertil tilpasset uddannelse. Forslagsstillerne finder endvidere, at der bør indføres en obligatorisk efteruddannelse for vagtfunktionærer, og at det således bør være et krav, at godkendte vagter løbende deltager i sådanne kurser.

Det skal understreges, at forslaget kun retter sig mod offentlige vagtfunktioner og dermed ikke omfatter ikke-erhvervsmæssig vagtvirksomhed som eksempelvis vederlagsfrit tilsyn med en naboejendom under beboerens fravær samt tilfælde, hvor en virksomheds ansatte fører tilsyn med eget område.